

Příloha k protokolu o SZZ č.:

Diplomant: Hana Pátková

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: VKZ

Katedra: VKZ

Recenzent diplomové práce: Jiří Jošt

Datum odevzdání posudku:

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v alternativních školách

Diplomová práce se skládá ze dvou částí, teoretické a empirické. Teoretická část je přehledně a čtivě zpracovaná a bohatě dotovaná literárně. Autorka se soustředila zejména na dvě diagnostické kategorie, mentální retardaci (intelektové disabilitě v terminologii DSM-5) a ADHD, které jsou často zastoupeny ve spektru žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a jimž se autorka intenzivně věnuje v části empirické. Kapitola 1.3 označená jako Psychické postižení nabízí čtenáři přehled pervazivních vývojových poruch. Samo pojmenování „psychické postižení“ není příliš šťastné, vždyť psychickým postižením se zabývá celý obor psychopatologie. Rovněž se nabízí otázka, proč autorka neuvedla vedle pervazivních vývojových poruch, které jsou naštěstí méně časté, vývojové poruchy učení, jež se naopak vyznačují až epidemiologickým výskytem. Po diagnostické a behaviorální charakteristice žáků se speciálními vzdělávacími potřebami autorka logicky přešla k problémům školního zařazení a integrace.

Empirická část zahrnuje vymezení cíle, formulaci hypotéz a volbu metody, empirická data a jejich interpretaci se závěrem. Vymezení cíle a hypotéz je srozumitelné. Hypotézy jsou formulovány až příliš obecně. Ve vztahu mezi cílem, hypotézou a metodou požaduje metodologie přiměřenost. Autorka zvolila kvalitativní postup, kterým se pokusila ověřit své hypotézy. Zde bych při volbě kvalitativní metodologie doporučil hypotézy raději neformulovat a naopak je vyvodit z kvalitativního šetření pro další fázi této práce, kdy by mohly být ověřovány metodologií kvantitativní. Interpretace výsledků ve vztahu k hypotézám se mi proto zdá méně spolehlivá. Autorka zvolila longitudinální projekt s omezeným počtem osob (N = 3), které sledovala po dobu tří let. Autorka srovnává anamnestická data (osobní a rodinnou anamnézu) se svými vlastními nálezy a nálezy nezúčastněných pozorovatelů (poradny, SP centra) i reakcemi rodičů zúčastněných dětí. Autorka se kriticky zamýšlí nad vhodností alternativní (waldorfské) školy, kterou pozorované děti navštěvují. Autorka čtenáři nabízí pohled do skutečného života, který si místy nezadá s Shakespearovým dramatem a čtenáře nutí zamýšlet se, co je smyslem výchovy a školy a našeho života vůbec. Oceňuji autorčino zaujetí problémy a osudy žáků. Myslím, že právě při psaní této práce si autorka intenzivně uvědomila rozsah a hloubku celého problému, který se označuje jako péče o žáky se specifickými vzdělávacími potřebami.

Závěr: vzhledem k výše uvedenému doporučuji práci k obhajobě. Navrhuji ji klasifikovat známkou „velmi dobře“.

V Českých Budějovicích dne 20. ledna 2015

Jiří Jošt